

tomu smlouva, jak již řečeno, zbytečná, ježto nelze se domysletí důvodu, proč by smluvní státy navzájem měly uznávat změny v dom. právu nastalé v době od 28. října 1918 do 17. července 1920 u jejich stát. občanů.

Je-li však názor tuto zastávaný správný a není-li dále sporu o tom, že st-1, býv. státní občan rak., nabyt 17. června 1919, tedy v mezidobí od 28. října 1918 do 16. července 1920 domovského práva ve Štýrském Hradci, pak jej nelze ve smyslu čl. 1 Brněnské smlouvy považovati za stát. občana Čsl. republiky, nýbrž jedině za stát. příslušníka republiky Rak. Je tedy i ona část nař. rozhodnutí, jež to vyslovila, ve shodě se zákonem, pročež je stížnost také v tomto směru bezdůvodná a slušelo ji zamítnouti.

Č. 8212.

Domovské právo: * Poskytování léků členu rodiny obcí není trvalým chudinským opatřením ve smyslu § 2 domovské novely.

(Nález ze dne 4. listopadu 1929 č. 17.748.)

V ě c : Obec St. proti župnímu úřadu v Bratislavě stran domovské příslušnosti.

V ý r o k : S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y : Žádost obce N. za přijetí jejího dosavadního příslušníka Štěpána K. do dom. svazku obce St. na základě § 2 zák. z 5. prosince 1896 č. 222 ř. z. byla usnesením obecního zastupitelstva posléze uvedené obce z 25. února 1927 zamítnuta z důvodu, že jmenovaný požíval chudinské podpory. Usnesení toto bylo k odvolání obce N. rozhodnutím okr. úřadu v Bratislavě z 28. června 1927 zrušeno a vysloveno, že Štěpán K. se členy své rodiny je příslušným do obce St., poněvadž poskytování léků na účet obce v nepatrné ceně je podporou pouze přechodnou a nemůže býti pokládáno za chudinské zaopatření. Rekurs stěžující si obce, v němž bylo proti tomuto právnímu názoru brojeno a vytýkáno, že odvolání obce N. bylo podáno opožděně, byl po provedeném šetření nař. rozhodnutím zamítnut, poněvadž Štěpán K. splnil podmínky nároku na výslovné přijetí do dom. svazku obce St. ve smyslu § 2 zák. č. 222/1896 ř. z.; námitky obce St., že obec St. poskytla dětem jmenovaného na účet obce léky, nemohou býti uznány, poněvadž úkony takové nevyčerpávají skutkovou podstatu veř. chudinského zaopatření, ježto jsou jen přechodného rázu.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané nss uvážil: — — —

Na sporu je, zda poskytnutí léků členům rodiny osoby, o jejíž přijetí do dom. svazku jde, lze subsumovati pod pojem trvalého chudinského zaopatření ve smyslu zákona, což žal. úřad popřel, kvalifikovav je pouze jako úkon přechodného rázu, čili zda podpora poskytnutá členu rodiny se jeví jako trvalé zaopatření otce rodiny. Otázku tuto nutno zodpovědětí záporně.

O tom, že určitá osoba připadá na obtíž chudinskému zaopatření, lze mluvit jen tehdy, když osoba odkázaná na výdělek potřebuje podpory za tím účelem, aby jí trvale chybící nebo přece k získání nutné

obživy trvale nedostačující výdělkovou schopnost nahradila neb doplnila. Tento případ však není dán tehdy, když potřeba chudinské podpory nastane proto, že vzniknou zvláštní, na normální hospodářské existenci nezávislé přechodné okolnosti, jakými jest zejména nemoc příslušníka rodiny. Že by nemoc členů rodiny, jimž byly léky poskytovány, byla nezhojitelná, resp. nebyla bývala rázu přechodného, stížnost netvrdí. Ale pak nelze také uznati, že by názor žal. úřadu, že poskytování léků bylo pouze rázu přechodného, odporoval zákonu neb neměl dostatečný podklad ve spisech a bylo proto stížnost zamítnouti.

Č. 8213.

Domovské právo: * Skutečnost, že podporu poskytuje korporace veřejného práva, nekvalifikuje ještě sama o sobě tuto podporu jako veřejné chudinské zaopatření ve smyslu § 2 domovské novely.

(Nález ze dne 4. listopadu 1929 č. 17.749.)

V ě c : Obec St. proti župnímu úřadu v Bratislavě stran domovské příslušnosti Netty Sp.

V ý r o k : Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y . Rozhodnutím z 29. srpna 1927 zrušil okr. úřad v Bratislavě usnesení zastupitelstva obce St. ze 17. června 1927 pokud se týče z 18. srpna 1927, jimiž byla žádost obce G. za přiznání dom. práva Nettě Sp. zamítnuta; zároveň přikázal okr. úřad ve smyslu § 2 zák. z 5. prosince 1896 č. 222 ř. z. jmenovanou do svazku obce St. V důvodech bylo uvedeno, že Netta Sp. se více než 10 roků zdržuje dobrovolně a nepřetržitě ve St. a nepřipadla v době té na obtíž veř. chudinskému zaopatření; námitku, že jmenovaná požívá chud. zaopatření, ježto se nachází v chudobinci st-ské náboženské obce židovské a je podporována žid. ženským spolkem, nelze uznati důvodnou, poněvadž poskytnutí podpory se strany soukromníka, pokud se týče náboženské obce, nevyčerpává podstatu veřejného chudinského zaopatření. — Odvolání brojící proti názoru, že takovou podporu nelze pokládati za veř. chud. zaopatření, bylo nař. rozhodnutím zamítnuto.

O stížnosti uvážil nss toto: — — —

Stížnost dovozuje, že židovská náboženská obec ve St. je veř. korporací a nutno proto zaopatření jí poskytované uznati za veř. chud. zaopatření. — Stanovisko toto nelze uznati správným.

O veřejném chudinském zaopatření ve smyslu cit. § 2 odst. 5 lze mluvit pouze tenkrát, když zaopatření jest založeno na předpisech veřejnoprávních, čili když nárok na poskytnutí, resp. povinnost k jeho poskytnutí plyne z nějakého veřejnoprávního předpisu. Nerozhoduje proto pro kvalifikaci určitého chudinského zaopatření jako veřejného okolnost, zda je poskytováno nějakou veřejnoprávní korporací, nýbrž pouze, zda dotyčná korporace je dle předpisů upravujících chudinské zaopatření k poskytování jeho povinna. Že by tato povinnost byla židovské náboženské obci uložena nějakým veřejnoprávním předpisem, stížnost netvrdí a odpadla proto pro nss nutnost zkoumati, zda, i kdyby tomu tak bylo, by takovéto zaopatření spadalo pod pojem veř. chud. zaopatření ve smyslu cit. § 2 odst. 5.